

ŠATOR

Sunce.

Ljepota festivalskog druženja.

Poslije predstava je možda najljepši dio Festivala.

Druženje sa prijateljima iz raznih gradova.

Prepričavanje anegdota prošlih i sadašnjih.

Danas je šesti dan Festivala.

Svi ovi dani me podsjećaju na bistru rijeku, čiji se šum čuje, na njenu bistrinu koja grli hiljade različitih šarenih kamenčića i u kojima se kupaju zrake sunca.

Sinoć smo gledali naše drugare iz Konjica sa predstavom „Copacabana“, čiju radnju su smjestili na Boračko jezero.

Zaista sam se u nekom trenutku osjećao kao da sam na Boračkom.

Uspjeli su nam dočarati ljetni ambijent, kafanica na plaži, šator (nisu ga baš iskoristili, a svi znamo da bi se mnogo šta saznalo kad bi šatori ispričali šta se sve u njima dešavalo). ☺

Prije predstave, prisustvovali smo promociji knjige „Monodrame“ Vahida Durakovića koju je vodila Nihada Lubovac, inače profesorica književnosti.

Večeras gledamo Reflex teatar iz Banja Luke sa predstavom „Slatko-kisela piletina“

Nadam se da će biti slatko-kisela.

Idemo dalje!

SA PREDSTAVE "COPACABANA"

AP NERETVA KONJIC

SA OKRUGLOG STOLA

PREDSTAVA "COPACABANA"

Senada Milanović, moderatorica Okruglog stola, predstavila je Amatersko pozorište Neretva Konjic koji su dugogodišnji prijatelji Festivala i učestvovali su na njemu i prije i poslije devedesetih godina. Predstavila je i njihov Festival srednjoškolskog dramskog stvaralaštva BiH i saradnju ova dva festivala. Režiseru predstave postavila je pitanje o adaptaciji teksta koji je pisao David Mamet „Sexual Perversity in Chicago“ i procesu rada na predstavi.

Ajdin Tinjak, režiser predstave, iskoristio je priliku da čestita organizatoru što uprkos svim teškoćama uspijeva održati postojanje ovog Festivala i istaknuo važnost njegovog postojanja za amaterska pozorišta u BiH, nazvavši ga praznikom za amatere. Zatim se osvrnuo na ideju koja je potekla davno kada je u Jugoslavenskom dramskom pozorištu gledao predstavu. Do originalnog teksta su došli 2012. godine, splotom okolnosti, od jednog njihovog člana koji je studirao u Americi. Od tada je taj tekst čekao pravu ekipu. Zajedno sa Enom Osmanović adaptirao je tekst. Ovo je drugo izvođenje predstave i svjestan je da ima glumačkih i režiserskih nedostataka koje treba popraviti. Dodao je da su radnju pomjerali na Boračko jezero jer je to njima u Konjicu mjesto na kojem provode ljeta i tamo se socializuju. Vrijeme radnje nisu pomjerali iz sedamdesetih godina jer su to godine seksualnih sloboda, a željeli su da propitaju

muško-ženske odnose, ljubav i prijateljstvo. Radnja teksta i karaktere likova nisu dirali, jedino su naglasili dosta lokalnog humora.

Senada Milanović, moderatorica, zamolila je glumce da oni kažu kako su doživjeli predstavu i kako su se nosili sa ulogama koje su igrali.

Almir Alić, glumac u predstavi, rekao je da je on u pozorištu dvadesetak godina i da je prestao glumiti kada je završio srednju školu, ali je ostao u organizaciji Festivala srednjoškolskog dramskog stvaralaštva i kao tehnička podrška. Dosta vremena mu je trebalo da se vrati na scenu, teško mu je bilo uskladiti sve obaveze, zahvaljujući partneru u igri i dobroj ekipi nije odustao.

Lejla Begtašević, glumica u predstavi, istakla je da joj je ovo prva uluga, da tremu razbija zahvaljujući iskustvu u sportskim nastupima i da uživa radeći sa ovom ekipom.

Ena Osmanović, glumica u predstavi, dodala je da je ovo za nju novi pristup i da izlazi iz zone komfora. Upozorila je da je predstava za 16+ i da publika na to pristaje.

Ajdin Tinjak, režiser predstave, istaknuo je da su svi uživali u procesu, bilo je puno smijeha i zabave što mu je posebno drago jer na kraju se svi sjećamo samo druženja i proba i dobre zabave.

Nordin Bandić, glumac u predstavi, ispričao je da je i on glumio u srednjoj školi i da je napravio pauzu tokom studija te mu se bilo teško vratiti u pozorište. Želio je da zahvali ansamblu na podršci koju su mu pružili u cijelom procesu.

Senad Jusić je sugerisao da se slabo čuju ženski likovi, da neki dijalozi liče na solilkvije jer se glumac pretjerano obraća publici. Prva trećina predstave mu je pobudila radoznalost, a u trećoj trećini fali neki obrat kojeg nije bilo.

Senad Milanović, član stručnog žirija, čestitao je na uspješnoj izvedbi, Lejli je posebno zaželio dobrodošlicu u pozorište. Zanimljiva su mu svjetla i scenografija, noć i dan su jasno postavljeni. Sugerisao je da mu je žao šatora kao rekvizita koji je slabo iskorišten. Dramska radnja mu je nepotpuna jer nema puno sukoba što uzrokuje duge pauze. Da bi izbjegli pauze moraju napraviti sukob, ako ga nema u tekstu onda se napravi u igri. Naveo je primjer sunčanja žena koje se mora obogatiti nekom radnjom ili tekstom i prijateljstva među njima koje, također, može biti dramatično. Svidjeli su mu se muški likovi, živost radnje među njima i improviziranje kada se desila greška. Režiseru savjetuje da kad već ima romansu u priči, sa romansom i završi.

Marko Misirača, član stručnog žirija, složio se sa Senadovim sugestijama i dodao da je teško u ovakvom tekstu postići dinamiku, igrati ljetnu dosadu nije uzbudljivo, jer ovo nije klasična drama i sukob ne radi za glumca. Savjetuje ansamblu da u ovom slučaju nađu unutarnju dinamiku koju bi razvili.

Nedžad Ibrahimović, član stručnog žirija, zaključio je da je najvažnije da je ansambl uživao u glumi i dodao da postoje teatri gdje publika ne treba, gdje su glumci i publika i glumci. To su takozvane psihodrame.

KNJIGA UTISAKA

"COPACABANA" AP NERETVA KONJIC

Šta sam upravo gledala?

Strašno!

Nordin najbolji.

Nezaboravna priča jednog ljeta.

NEUKUSNO.-T.A.

BEZ POENTE, DOSADNO, BEZ DINAMKE!

LIJEPA NAŠA OMLADINA! PAMETNI OBRAZOVANI,
NADARENI!

BRAVO!

LOŠE, TANKO I SLABO, OČEKIVAO SAM MNOGO VIŠE. PLITAK HUMOR, NEMA ŽIVOSTI IGRE. OCJENA: 5/10 (ZA TRUD)! PREDSTAVA JE NEOSTVARENI POTENCIJAL, NEDOSTAJE POANTA KAO DA JE NAPOLA PREKINUTA. - ARCHI

PREDSTAVLJAMO GLUMCA VEČERI ALMIR ALIĆ

Na okruglom stolu smo saznali da je ova predstava tvoj svojevrsni povratak glumačkoj igri, u tom kontekstu me interesuje kako si doživio nagradu za glumca večeri’?

Zaista sam počašćen i iznenađen. U principu, jako mi je teško igrati predstavu u ovim godinama jer znam koju odgovornost i koju težinu nosi scena. Dugo vremena sam bio iza scene, dugo vremena sam radio tehničke stvari vezane za predstavu. Znam koliko vremena i rada treba glumcu da uđe u lik i sad je bio momenat da ja ostvarim taj čin. Vjerujte, ovo proglašenje za glumca večeri mi puno znači.

Koliko dugo ste pripremali ovu predstavu, kako je tekao proces, da li je bilo nekih problema?

Predstava se pripremala šest mjeseci. Tekst smo adaptirali svi skupa. Znači, prvi dio procesa je bio sama adaptacija teksta, drugi dio procesa je bio prilagođavanje i ulaženje u likove, a treći dio praktični rad na predstavi. Malo je bilo specifično, trebalo se vratiti u period sedamdesetih godina. Pokušali smo na neki način i provući pitanje politike koja je tada vladala i usporediti je sa ovim današnjim političkim zbivanjima. Također smo pokušali aktualizirati i položaj žene i pitanje feminizma u tom vremenu i na neki način dati publici priliku da napravi usporedbe sa današnjim vremenom. Naravno, kada se govori o procesu rada, uvijek treba imati na umu da smo mi svi zaposleni i da to uvijek predstavlja problem pri organizaciji samih proba. Nama je najbitnije da smo zaista uživali u procesu i svidjela mi se konstatacija profesora Ibrahimovića koji je rekao na okruglom stolu da je najbitnije da smo mi sretni. Naš prvak drame, Senadin Bektašević nam je slično rekao na umjetničkom savjetu poslije premijere, da se vidi da smo mi uživali radeći ovu predstavu.

Kada je u pitanju vaše pozorište, kako ono funkcioniše?

Mi smo ovom predstavom, to sa ponosom mogu reći, oživjeli veliku scenu. Naše pozorište ima dugu tradiciju i vezano za to pripremamo i monografiju za narednu godinu, radi se o osamdeset godina rada. Mi, također, organizujemo i Festival srednjoškolskog dramskog stvaralaštva koji se već dugo održava u našem gradu. Imamo i omladinsku scenu koja broji osamdesetak članova.

Kakvo je tvoje mišljenje o našem Festivalu?

Kada je u pitanju amaterizam u Bosni i Hercegovini, FEDRA je broj jedan. To je jednostavno tako. Mi smo vrlo ponosni što smo dio toga i što smo ušli u selekciju ove godine. Organizacija samog Festivala je perfektna i vama kao organizatorima, kapa dolje. Hvala vam puno na tome.

RAZGOVOR SA...

SENAD MILANOVIĆ

U nastavku razgovaramo s glumcem Narodnog pozorišta Republike Srpske iz Banje Luke, članom stručnog žirija ovogodišnjeg 54. Teatarskog festivala FEDRA, ali i voditeljem radionice na ovogodišnjem festivalu - Senadom Milanovićem. Senade, dobro jutro!

Dobro jutro, Adrijana. Hvala ti što si me pozvala u ovo doba. Stanislavski je rekao da glumac ne bi trebalo da radi prije podne, kako bi odmorio glas, tijelo i sve ostalo, ali kada su ovakve stvari u pitanju, možemo napraviti izuzetak.

Hvala ti što si pristao. A kada već spominješ glas, vidi se da ti jutros baš i nije najodmorniji.

Nema veze, preživjet ćemo.

Na polovini smo festivala i pogledali smo tri predstave. Kako ti se čini ovogodišnja selekcija?

Zanimljivo je da smo do sada pogledali tri predstave rađene prema dramskim tekstovima, a u naredna četiri dana čekaju nas četiri autorska projekta. Tako se to nekako samo posložilo. Ono što smo do sada pogledali, mogu reći, ostavilo je dobar utisak. Naravno, FEDRA jeste svojevrsan presjek stanja amaterskog teatra u Bosni i Hercegovini. Mi gledamo ono što dobijemo na festivalu. Mogu reći da su do sada bile, a da ništa ne otkrijem, pristojne i dobre predstave.

Kada već spominješ dobre predstave, prije dvije noći na okruglom stolu vodila se veoma žustra rasprava u kojoj si i ti učestvovao. Čini se da se na FEDRI mnogo pažnje posvećuje upravo ukazivanju na nedostatke koje amateri imaju.

Da. Mi kao stručni žiri, odnosno kao struka, između ostalog i služimo tome da našim kolegama koji se amaterski bave ovim poslom ukažemo na određene nedostatke i damo sugestije kako ih mogu popraviti, ukoliko je to moguće.

Šta misliš, gdje glumci najčešće griješe? Šta bi im generalno savjetovao da ne rade?

Najčešće se griješi kada ljudi glume samo za sebe. Kada se ne povežu s osobom preko puta sebe, nego nauče tekst i samo ga izgovaraju prema publici. Tada nestaje radnja na sceni, nestaje komunikacija i predstava postaje pomalo dosadna. Gluma je partnerska igra. Moraš igrati tako

da partner preko puta tebe dobije „nagradu“, a ne ti. Kada bismo svi to mogli osvijestiti - da igramo jedni za druge - sve bi bilo bolje. Ali, moram pohvaliti i jednu stvar u amaterizmu. Ta glumačka smjelost često je veća nego kod profesionalaca. Amateri se manje boje da će pogriješiti i zato sebi daju za pravo da probaju različite žanrovske pristupe i uloge. Neki u tome uspiju i onda to bude sjajno. Neki se okliznu, jer je to mač s dvije oštrice, pa odu u karikaturu, šmiru ili nešto drugo. U svakom slučaju, ne boje se pokušati, a to je dobro.

Šta ćeš ti sada, kao član stručnog žirija, najviše gledati prilikom ocjenjivanja? Šta te najviše oduševljava, a šta ne voliš vidjeti na sceni?

Nisam nikada bio u žiriju, znate. Ne znam kako se to radi.

A sve si drugo prošao kada je riječ o FEDRI?

Što se FEDRE tiče - da, praktično sve. Od knjige utisaka, koju sam kao mali čuvao, preko rada u redakciji Biltena, dolazaka na radionice i učešća na festivalu...

Bio si i u žiriju publike?

Naravno. Bio sam i u žiriju publike. Dolazio sam na radionice, učestvovao na festivalu kao mladi glumac, zatim otišao na Akademiju. Kasnije sam učestvovao kao reditelj, dobio nagrade za režiju i adaptaciju, vodio okrugle stolove, išao na radionice, a zatim ih i sam vodio. I evo, sada sam član stručnog žirija.

Da li misliš da je to nezahvalna uloga?

Nije nezahvalna, zabavna je. Samo još ne znam kako se to ocjenjuje.

Dobro, imaš još četiri dana da naučiš.

Da. Za sada smo pogledali tri predstave. Kada bi me sada pitala ko bi, prema mom mišljenju, trebalo da dobije neku nagradu, vjerovatno bih ti znao reći. Ali to su ipak moje lične impresije i doživljaj koji imam gledajući određene ljude i uloge. Ovo nije fudbal. Nije da imamo rezultat 3:0 ili 3:1 pa kažemo da je neko sigurno bolji zato što je pobijedio. Ovdje je sve stvar ličnog ukusa. Odluku donosimo nas trojica i to će biti samo naše mišljenje. To ne znači da smo mi nužno u pravu.

Hajde da se dotaknemo radionice. Ove godine vodiš radionicu u okviru festivala FEDRA.

Koja je tema, koliko imaš učesnika i šta radite?

Tema je simbolička transformacija dramske radnje.

Možemo li to prevesti običnim gledaocima?

Možemo. Govorimo o tome kako nešto što je znak u svakodnevnom životu, na sceni vrlo lako može postati simbol. Najbanalniji primjer bila bi crvena jabuka. Ako je jedemo, ona je samo jabuka. Ali, ako je izvadim pred tobom na sceni, ona može postati moje srce koje ti poklanjam. **A ja sam se odmah sjetila Snjeguljice, kada joj se daje crvena jabuka, a ona je zapravo otrovna.**

Ljepota je u oku posmatrača.

Hvala ti na ovom razgovoru. I izvini što smo te ovako rano probudili, ali čini se da se isplatilo.

Jeste. Ako ništa drugo, razbudili smo se.

Hvala ti puno i želim ti da ti što lakše prođe ocjenjivanje u stručnom žiriju.

FEDSIKON

Ime i prezime?

Nordin Bandić

Mjesto iz kojeg dolazite?

Konjic

Da možete birati bilo koji pozorišni žanr za igrati do kraja života, koji biste izabrali i zašto?

Komediju, zato jer je najteža.

Da li je improvizacija talenat, vještina ili nužda i koliko je zapravo koristite?

Pokušavamo da je minimalno koristimo. Smatram da je spoj i talenta i vještine u slučaju nužde.

Koliko godina ste u teatru i sjećate li se prve uloge?

7 godina. Prva uloga je bila profesor u predstavi "Magareće godine".

Šta biste poručili sebi na početku pozorišnog puta?

Da postoji mogućnost gubitka kose i živaca. ☹️

SA PROMOCIJE KNJIGE "MONODRAME"

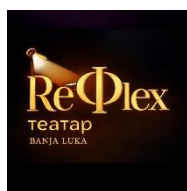
VAHID DURAKOVIĆ

VEČERAS

Pozorišna dvorana

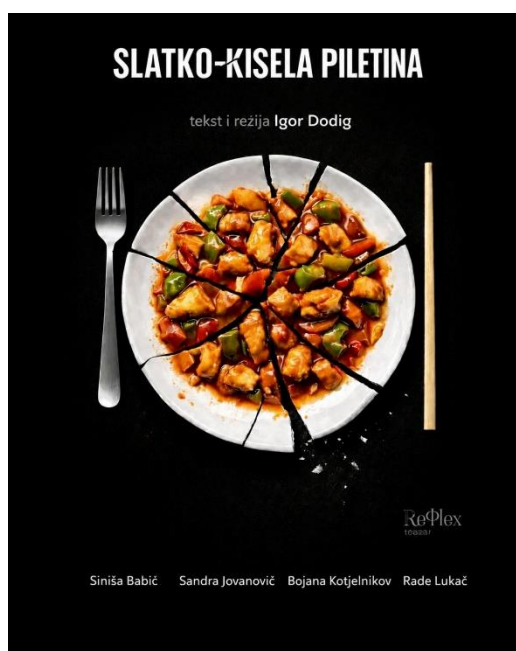
20,30 sati

TAKMIČARSKI PROGRAM

Reflex teatar, Banja Luka
SLATKO – KISELA PILETINA
(Autorica teksta: Igor Dodig)

Režija: Igor Dodig

Igraju:

Siniša Babić

Sandra Jovanović

Bojana Kotjelnikov

Rade Lukač

Izbor muzike: Igor Dodig

Rekviziti i kostim: Valentina Šestić, Vesna Tadić - Vasilić

Tehnička podrška: Aleksandra Ačić, Damjan Kovačević, Dragana Filipović
Organizatori: Tanja Buhavac-Perduv, Aleksandar Lilić

O predstavi:

Slatko-kisela piletina je savremena komedija o jednoj običnoj večeri koja polako izmiče kontroli.

Četvoro ljudi, dvije bračne veze i mnogo malih, svakodnevnih tema koje se, uz hranu, piće i smijeh, pretvaraju u neočekivano ogledalo našeg vremena. Ispod duhovitih replika i prepoznatljivih situacija otvaraju se pitanja o uspjehu, porodici, društvu, strahu od promjena i potrebi da budemo u pravu.

Predstava duhovito i toplo govori o ljudima koji se vole, nerviraju, sudaraju i ipak pokušavaju da se razumiju.

5. DAN FESTIVALA

OBAZIRANJA

FEDRO: Jesi li ti ikad bila na Boračkom?

FEDRINICA: Bože, pitanja, valjda bismo bili skupa.

FEDRO: Mislim, curom kad si bila, jesi li bila?

FEDRINICA: Što pitaš?

FEDRO: U onoj predstavi sinoć, svašta se događa na Boračkom jezeru.

FEDRINICA: A to, e pa bila sam.

FEDRO: I šta je bilo?

FEDRINICA: Šta će biti, dokle ide tvoja mašta!?

FEDRO: Rekoh, da te nije ko pridvostručio na plaži?

FEDRINICA: Ma nisam bila nikad, šalim se. Nisam ni znala za to jezero.

FEDRO: Čuj nisi znala, kakva ti je to škola u kojoj ti nikad nisu spomenuli Boračko?

FEDRINICA: Fina škola, moja učiteljica je donosila pletivo na čas.

FEDRO: Učila vas heklat?

FEDRINICA: Daj bolan Fedro, to je bilo na čozovima.

FEDRO: Na čozovima treba učiti kako odrastati, kako postati nemoralan... Mislim, kako postati moralan i odgovoran čovjek.

FEDRINICA: Neki dan si ti rek'o da ne da jezik nakrivo.

FEDRO: Svako griješi, ovo je što bi naši stari rekli lapsus.

FEDRINICA: Eto, tvoji stari su baška tako govorili dok su skakali za kozama po vrletima bosanskim.

FEDRO: Šta time želiš reći? Možda da su moji preci imali seksualne ambicije prema kozama?

FEDRINICA: To si ti rek'o, nisam ja.

FEDRO: (ustade demonstrativno i krenu prema vratima) Jezičina ti je ko lopata, to treba skratiti fizičkim nasiljem. I da znaš, nisi koza, nego ovca.

FEDRINICA: Znala sam da su u pitanju domaće sitne životinje prema kojima ste se bludno odnosili, znam to kao geografske pojmove našeg zavičaja.

SELEKTOR:

Vahid Duraković

STRUČNI ŽIRI:

Nedžad Ibrahimović

Marko Misirača

Senad Milanović

MODERATOR OKRUGLIH

STOLOVA:

Senada Milanović

ORGANIZACIONI ODBOR:

Senada Milanović

Nedžad Milanović

Suad Velagić

Edin Ćatić Bato

Ermina Musić

Vahid Duraković

Antonio Džolan

Tidža Čaušević

Elma Idrizović

Mirza Bušatlić

Anela Ćosović

ŽIRI PUBLIKE:

Sead Karadža

Edin Edo Korjenić

Emina Hozić

Munevera Bešlić

Amna Huskić

Miroslav Ristanović

Arijan Duradbegović

Nedim Ćefo

Amir Nuhić

DIREKTOR FESTIVALA: Mirza

Idrizović

ORGANIZATOR KULTURNIH

AKTIVNOSTI: Vahid Duraković

PR FESTIVALA: Mirza Bušatlić

REDAKCIJA BILTENA:

Nedžad Milanović, urednik

Ermina Musić, tehnička urednica

Suad Velagić

Mirza Bušatlić

Ajla Sušić

Adin Kurbegović

Senada Milanović

DIGITALNI DIZAJN FESTIVALA:

Edin Ćatić Bato

TEHNIČKA EKIPA:

Senad Imamović Struja

Edin Ćatić Bato

Mahmut Ždralović

Emir Hodžić Zoha

DIZAJN PLAKATA I NASLOVNICE

KATALOGA: Tidža Čaušević

UREDNIK INTERNET STRANICE:

Edin Ćatić Bato

VOLONTERI:

Adem Ugarak (koordinator), Lamija

Horozović, Daira Ahmić, Isak Frljak,

Emrah Bušatlić, Medina Isak, Merima

Mešić, Ahmed Zekotić, Aid Šehić, Hanah

Hozić, Abduselam Hozić, Jasmin

Omeragić, Nešad Mašić, Selma Huskić,

Lejla Ahmetović, Una Ugarak, Nedim

Ugarak, Ajna Ždralović, Naida Bušatlić.